

somhedsejer er heller ikke interesseret i, at hans medarbejdere bliver syge og han så skal betale sygedagpenge osv. Så både industri, landbrug og gartneri og private har altså en fælles interesse i, at vi følger de forskrifter, som der er på de produkter, vi bruger.

Der sker løbende en videnskabelig undersøgelse af kemiske stoffer, og mange gode kræfter arbejder allerede nu med forbedret ny viden herom. Det gælder arbejdsmedicinere, producenter, videnskabsmænd, landbohøjskolerne og mange flere. Deres arbejde bliver efterhånden indarbejdet i rutiner og øger derved sikkerheden for menneskebruget af stofferne. Jeg mener, at vi på den måde bliver bedre til at håndtere kemien. Vi bliver bedre til at sikre dens rette brug, og netop det er vigtigt, når vi taler om kemi.

Alle erhvervslivets aktive deltagere er allerede klar over, at der ikke er nogen fremtid i uhæmmet brug af kemi. Det er for dyrt, og det er for farligt. En virksomhed kan få dårlig omtale, hvis der sker uheld eller ulykker for dens medarbejdere. Det er derfor ganske og aldeles uden fornuft at tale om, at vi kan undvære kemi, for det kan vi ikke. Vi skal passe på, og vi skal sørge for at være kritiske over for godkendelse af nye produkter. Derved undgår vi skader fremover.

Når vi i dag bruger kemi, sker det udelukkende for at forbedre menneskers mulighed. Vi skal bruge kemi, men vi skal passe på, at kemien ikke forvolder en skade, der er større end den nytte, den gør. Der skal sikres en fornuftig balance, og det sker i hvert fald ikke, hvis vi handler på uvidenhedens og usikkerhedens hysteriske fundament, og derfor er vi faktisk enige i det, vores minister nævnte om, at vi skal vurdere tingene. Vi skal gå ind og være kritiske, men hvis vi uhæmmet forbyder produkterne her i vort lille land, er det eneste, vi får ud af det, at produktionen bliver sendt til andre lande, som slet ingen regler har.

Derfor vil jeg godt afslutte med at sige, at vi vil støtte den af S, SF og De Radikale foreslåede dagsorden. Vi er egentlig også meget enige i meget af det, der står i Enhedslistens dagsorden, men ikke i den sidste pind, som var noget med, at vi i Danmark skulle forbyde osv. Selv om vi ikke er særlig store EU-tilhængere, må vi erkende, at hvis vi skal nogen steder med det her, så skal det være i fællesskab med de samarbejdspartnere, vi nu engang har. Så jeg vil sige til hr. Bent Hindrup, at det kan ikke hjælpe, at vi bare i

vort lille land forbyder noget. Det eneste, vi får ud af det, er, at enten kommer der illegal transport over landegrænsen, eller også bliver produktionen flyttet til andre lande.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Hr. Aage Brusgaard gav med sine personlige oplevelser jo et godt eksempel på, hvad kemiske stoffer kan påføre mennesker. Nu er det så blevet påført hr. Aage Brusgaard. I samme åndedrag kan man jo sige, at mange af de stoffer, som vi har, kender vi jo heller ikke virkningen af.

Så jeg vil gerne have lov til at stille et helt konkret spørgsmål til hr. Aage Brusgaard. Går hr. Aage Brusgaard også ind for forsigtighedsprincippet angående farlige kemiske stoffer? Ud fra det, hr. Aage Brusgaard sagde, må jeg tolke det på den måde.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er sådan for læger, at de er forpligtet til at redde liv. Hvis de overhovedet kan, så skal de redde liv. Selv om sammenligningen ikke holder helt, så mener jeg, at man også som politiker har et ansvar for i hvert fald at tage ordentligt vare på den danske befolknings liv.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Aage Brusgaard: Hvis nu vi som danske politikere med sikkerhed ved, at en række stoffer er årsag til, at danskernes sundhed ødelægges, har vi så ikke et ansvar for at skride ind?

Hvis jeg nu ved, at en række af de hormonlignende stoffer, vi omgiver os med, er årsagen til, at stadig flere drenge fødes med deformede kønsorganer, er vi så ikke moralsk forpligtet til at gribe ind, også selv om vores samarbejdspartner i de øvrige lande ikke vil være med?

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil starte med at svare Elsebeth Gerner Nielsen, for jeg kan huske, hvad hun spurgte om, nemlig om ikke vi skal gribe ind, hvis vi ved, at stoffer er farlige. Det er et svært spørgsmål.

Vi ved, at tobak er skadelig. Vi ved, der dør tusindvis af mennesker hvert år på grund af tobak. Skal vi så forbyde tobak? Der er også kemi i en cigaret, og det er altså ikke noget, man bare lige tager ned fra en palme. Nej, vi skal ikke forbyde tobak. Vi skal heller ikke forbyde andre ting, der er farlige. Det er også farligt at køre i bil og indånde forskellige ting.